

Forslag til lov om ændring af lov om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere.

Fremsat den 3. februar 1954 af *landbrugsministeren*.

§ 1.

I § 1 i lov nr. 105 af 15. marts 1939 om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere med tillægslove, jfr. lovbekendtgørelse nr. 197 af 11. april 1949 og lov nr. 128 af 28. marts 1951, ændres „1954—55“ til „1959—60“ og „14 000 000 kr.“ til „25 000 000 kr.“.

Lovens § 2 litra a) affattes således:

Foreningens formål skal udelukkende være at foretage indkøb til foreningens medlemmer af husdyr, landbrugsredskaber og maskiner samt af andre tekniske hjælpemidler, der anvendes i mindre landbrug og landhusholdninger. Det indkøbte vedbliver, indtil købesummen med renter og omkostninger er betalt eller afdraget, jfr. herom under litra c), at være foreningens ejendomsret undergivet, med mindre dette strider mod bestemmelserne i § 38 i lov nr. 111 af 31. marts 1926 om tinglysning.

I litra c) stk. 1, anden linie ændres „lov nr. 106 af 3. april 1925“ til: „lov nr. 291 af 31. marts 1949“ og i fjerde linie ændres „1 500 kr.“ til „2 000 kr.“.

Litra c) stk. 2 og stk. 3 affattes således:

Til hesteavlforeninger, kvægavlforeninger, tærskeselskaber og traktorsammenslutninger, hvis medlemmer hæfter solidarisk, kan der yderligere foretages indkøb på indtil 10 000 kr. af henholdsvis hingste, tyre tærskéværker og traktorer med tilbehør, der anvendes i fællesskab af medlemmerne. Traktorsammenslutningerne skal omfatte mindst 3 ejere eller brugere af landbrugs-ejendomme, der gennemsnitligt ikke har over 20 000 kr. jordværdi. For sådanne indkøb udfærdiges særlige kontrakter, der udarbej-

des af landbrugsministeriet og skal underskrives af samtlige medlemmer af sammenslutningerne eller af foreningernes eller selskabernes samlede bestyrelse. Den af indkøbsforeningen udlagte købesum skal afdrages til indkøbsforeningen indenfor højst 5 år.

Af den af indkøbsforeningen udlagte købesum skal vedkommende medlem, forening, selskab eller sammenslutning til indkøbsforeningen svare en rente, der efter nærmere bestemmelse i vedtægterne fastsættes til en sådan størrelse, at der heraf — foruden renter af indkøbsforeningens lån af statskassen og foreningens administrationsudgifter — kan udredes og henlægges et beløb svarende til $\frac{1}{2}$ —1 pct. årlig af udlånsmassen til indkøbsforeningens reservefond. Når reservefonden andrager 10 pct. af lånet fra statskassen, således som dette til enhver tid er nedbragt, har foreningen dog ikke pligt til at foretage yderligere henlæggelse til reservefonden, men kan efter regnskabets godkendelse og efter indhentet samtykke fra landbrugsministeren anvende den eventuelt overskydende del af reservefonden eller eventuelt driftsoverskud til formål, der tjener foreningens interesser.

§ 2.

I lovens § 3, stk. 2, anden linie ændres „ $3\frac{1}{2}$ pct.“ til „4 pct.“ og i stk. 3, sidste linie ændres ordene: „Beløbene kan inddrives ved udpantning“ til ordene: „Statskassens tilgodehavende hos foreningerne kan inddrives ved udpantning; det samme gælder foreningernes tilgodehavender hos medlemmerne og de foreninger, sammenslutninger og selskaber, hvortil lån kan ydes.